

PVC 2

Pretežno
vokalni
cikel

**Sezona
2025|26**

***Sveže ob
jubileju***

**Slovenska
filharmonija**

DSS

Društvo
slovenskih
skladateljev

Society
of Slovene
Composers

80^{LET}

PVC 2

Pretežno
vokalni
cikel

12. oktober 2025 ob 19.30

Predkoncertni pogovor ob 18.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Sveže ob jubileju

Zbor Slovenske filharmonije

**Alenka Podpečan, Ambrož Čopi,
Andrej Makor, Andrej Misson,
Damijan Močnik, Tadeja Vulc
dirigenti**

Sebastjan Vrhovnik, Klara Maljuga
priprava zbora

Gioele Andreolli
korepetitor

Andrej Misson (1960)

Muzika, ljubezen naša*

Črt Sojar Voglar (1976)

Salve Regina | Pozdravljena, Kraljica

Anamarija Kastelic, Urška Šemrov, sopran

Federica Lo Pinto, Barbara Potočnik, mezzosopran

Ana Potočnik, Darja Vevoda, alt

Anej Černe (1994)

Initium sancti Evangelii secundum Joannem
 »In principio erat verbum« | *Predgovor svetega
 Evangelija po Janezu »V začetku je bila Beseda«**

Andrej Makor (1987)

Kyrie | *Gospod, usmili se***

Nana Forte (1981)

Silent Steps | *Tihe stopinje***

Tadeja Vulc (1978)

In je krog

Urška Šemrov, Katarina Lenarčič, sopran

Damijan Močnik (1967)

Ignis caritatis | *Ogenj ljubezni*

Ambrož Čopi (1973)

Two love songs of Solomon |
*Dve ljubezenski pesmi kralja Salomona**

I. Until the day is cool | *Preden zaveje dan*

II. Awake, north wind | *Zdrami se, sever*

Anja Avbelj, sopran

Martin Kozjek, bariton

Fernando Mejías, Rok Rakar, tolkala

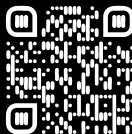
Katarina Pustinek Rakar (1979)

Slow me down, Lord | *Umiri me, Gospod**

Fernando Mejías, tenor

Matevž Kink, bariton

Scan for
English version

* Novo delo

** Prva izvedba v Sloveniji

Velike obletnice so priložnost za slavlje in obenem za premislek o prehojeni poti in prihodnjih vizijah. Društvo slovenskih skladateljev, ustanovljeno leta 1945 kot dom in opora slovenskih glasbenih ustvarjalk in ustvarjalcev, letos praznuje osemdeset let delovanja. V osmih desetletjih je postalo nepogrešljivo središče sodobne glasbene ustvarjalnosti, prostor srečevanja, izmenjav in sodelovanja ter zvest zagovornik glasbe slovenskih skladateljev doma in po svetu.

»Na temeljih, ki so jih postavili uveljavljeni ustvarjalke in ustvarjalci preteklih obdobij, se krepi in raste z novimi generacijami uspešnih mladih skladateljic in skladateljev, ki stopajo v korak s časom in svetom in so opozorili nase tako v slovenskem kot v mednarodnem prostoru,« v programu jubilejne sezone zapiše predsednik društva Dušan Bavdek. Jubilejno leto zaznamuje preplet generacij in estetska raznolikost, kar se najjasneje odraža v programih Koncertnega ateljeja in drugih koncertnih ciklov ter v spremljevalnih dogodkih – od pogovorov s skladatelji do simpozijev, festivalov in sodelovanj s partnerskimi ustanovami doma in v tujini. Nocojšnji koncert sodi v sam vrh prazničnega dogajanja, ko DSS gosti generalno skupščino evropskega združenja skladateljev ECSA.

Ob koncertih v sodelovanju z vrhunskimi izvajalkami in izvajalci ter z založbo Edicije DSS, eno večjih glasbenozaložniških hiš v Evropi, Društvo ostaja zavezano svojemu poslanstvu: širiti, ohranjati in predstavljati sodobno slovensko glasbo v vsej njeni ustvarjalni širini. Ob jubileju se predstavlja z novimi deli in z uspešnicami, ki so že zazvene na uglednih mednarodnih odrih. Današnji koncert je tako ne le praznovanje preteklosti, temveč tudi pogled v prihodnost – dokaz, da glasba slovenskih skladateljev živi, se razvija in ostaja v ustvarjalnem dialogu s svetom.

Večer uvaja skladba **Andreja Missona** *Muzika, ljubezen naša*, poklon glasbi kot skupni ljubezni človeštva in hkrati bogati slovenski zborovski tradiciji. Andrej Misson je »celovit in ustvarjalen glasbenik, tako praktik kot teoretik – znanstvenik«, je ob skladateljevem abrahamu v reviji Cerkveni glasbenik zapisal duhovnik in muzikolog dr. Edo Škulj.

Misson je glasbeno pot začel kot organist in cerkveni zborovodja, nato pa diplomiral iz dirigiranja pri Antonu Nanutu (1985) in kompozicije pri Danetu Škerlu (1987). Izpopolnjeval se je pri Franzu Zebingerju v Gradcu ter deloval kot čembalist v ansamblih Ramovš consort in Ljubljanskem baročnem triu. Med letoma 1988–1991 je bil v SNG Ljubljana asistent in vršilec dolžnosti zborovodje, od leta 2000 pa vodi Prvo slovensko pevsko društvo Lira v Kamniku. Akademsko pot je začel leta 1992 na ljubljanski Akademiji za glasbo, kjer je danes docent za glasbeno-teoretične predmete in kontrapunkt, bil pa je tudi prodekan (2001–2003). Pod Škerlovim mentorstvom je magistriral (1995) in doktoriral (1997). Dejaven je v strokovnih društvih in komisijah, objavlja raziskave, nastopa na simpozijih doma in v tujini, ukvarja pa se tudi z raziskovanjem kontrapunkta, računalniške notacije in glasbene psihologije.

Ustvaril je že več kot dvesto skladb, ki obsegajo raznolike zvrsti – od priredb ljudskih pesmi, samospevov in šansonov do zahtevnejših zborovskih in orkestralnih del, kantat in treh maš. V njegovem opusu najdemo tudi komorna, orkestralna in orgelska dela, pa odmevne priredbe in glasbo za gledališče. Vsa njegova ustvarjalnost izstopa po domiselčnosti ter odprtosti do povezovanja različnih glasbenih svetov.

Ob naslovu *Muzika, ljubezen naša* vsak poznavalec pomisli na znameniti motet Jacobusa Handla - Gallusa (1550–1591), ki izraža brezčasno misel, da je glasba najgloblji izraz ljubezni. Misson z začetnim motom v različnih jezikih vzpostavlja temeljno misel, ki jo krepijo pesniški verzi duhovnika in organista Primoža Krečiča v drugem delu skladbe.

Skladatelj s Krečičem redno sodeluje; med njunimi odmevnejšimi skupnimi projekti je zagotovo posvetna kantata *Primorska*. Pesnitev misel razvija v liričnem loku, ki spremlja človeka od rojstva in mladostne ljubezni do starosti in modrosti, ob tem pa povečuje moč umetnosti, da preobraža spopade v harmonijo ter povezuje posameznike v skupnost. Ob ponavljajočem se refrenu »naj pojo« se narava sama spremeni v pevca, ki odseva človekove notranje svetove in hrepenenja. Zaključni vzklik, himnična zdravica glasbi kot »naši ljubezni«, preobrazi osebno izkušnjo v skupinsko slavlje, ki v trenutkih negotovosti in razdeljenosti ponuja dragocen občutek povezanosti in upanja.

Črt Sojar Voglar je študiral kompozicijo in glasbeno teorijo pod mentorstvom Marka Mihevca na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Izpopolnjeval se je pri Urošu Rojku, Marku Ruždjaku, Francisu Burtu in Amedeu Tommasiju. Magistriral je na temo stilskih sprememb v orkestralnih delih Danila Švare. Najprej je poučeval na Srednji glasbeni in baletni šoli Ljubljana, nato pa deloval kot asistent stažist za glasbenoteoretične predmete na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letu 2005 je bil štipendist Ministrstva za kulturo RS, aprila 2006 pa rezidenčni skladatelj v Visbyju na Švedskem. Je vodja katedre za glasbeni stavek na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana. Od februarja 2008 je habilitirani docent za glasbeno teorijo Univerze v Ljubljani. V letih 2002–2010 je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev, v letih 2001–2012 pa je v Vačah pri Litiji oblikoval popoldneve z glasbo Antona Lajovca.

Njegov bogati opus, ki obsega približno tristo del za orkester, komorne zasedbe, soliste in zbor, odraža usmeritev k neposredni komunikaciji z občinstvom. Njegov glasbeni jezik temelji na kontrastih med preprostostjo in kompleksnostjo ter med tonalnimi oziroma modalnimi odseki in sodobnimi izraznimi sredstvi

(klastri, mikrotonalnost, aleatorika). Navdih črpa iz zgodovinske tradicije, ki jo prepleta z modernističnimi izkušnjami, vedno v službi izrazne prepričljivosti in dostopnosti poslušalcu.

Pomemben del njegovega opusa predstavljajo dela sakralne vsebine, v katerih posega po besedilih tako rimskokatoliške kot pravoslavne liturgije. Nocoj bo zazvenela njegova uglasbitev marijanske antifone **Salve Regina** (*Pozdravljena, kraljica*), ki je nastala leta 2014. Gre za eno od štirih marijanskih antifon, ki so se v rimskokatoliški liturgiji uveljavile kot sestavni del molitve kompletorija oziroma sklepnic ob koncu dneva. Že skoraj tisočletje navdihuje skladatelje vseh obdobij – od srednjeveške monodije, renesančne polifonije in baročnih koncertantnih uglasbitev do romantičnih mojstrov in sodobnih kompozicij – ter ostaja eden najprepoznavnejših simbolov marijanske pobožnosti v glasbi. »Velikokrat komponiram na besedila, ki so nekoč že bila prelita v glasbo, saj mi to predstavlja izziv, ali znam to narediti vsaj približno enako dobro, če ne bolje,« pravi skladatelj. »Tudi Salve Regina sodi med pogosto uglasbena besedila, glasbeno pa sem skladbo oblikoval tako, da se začetek iz preprostega C-dura skrivnostno razvija v pahljačaste harmonske razširitve, modulacijske spremembe ter raznovrstne ritmične in melodične preobrazbe, ki ves čas sledijo vsebini besedila.«

Zasnova temelji na izrazitem kontrastu dveh glasbenih motivov: prvi izhaja iz preprostih začetnih konstrukcij, ki ustvarjajo občutek iskrene in tihe molitve, drugi pa predstavlja ponavljajoči se spev treh solistov, prekomponiran v več vsebinskih epizodah. Te se izmenjujejo s prvotnim tokom in ustvarjajo bogato dramaturgijo, ki presega linearno razvijanje ter poslušalca vodi skozi različne plasti čustvenega izraza. Vrhunec se oblikuje ob t. i. »zlatem rezu«, ko se intenzivnost prelomi v ponavljajoče se šepetanje – kot subtilno približevanje zaključni introspektivnosti. Umirjena molitev se nato izteče v sklepni spev, ki zaokroži celotno duhovno pot skladbe.

Salve Regina je bila prvič izvedena v Ilirski Bistrici, leta 2015 pa je zazvenela tudi v okviru projekta ECCO z zborom BBC Singers v Londonu.

Anej Černe sodi med vidnejše skladatelje mlajše generacije. Kompozicijo je študiral na ljubljanski Akademiji za glasbo pri Dušanu Bavdku in se izpopolnjeval pri priznanih evropskih skladateljih. Leta 2018 je prejel Prešernovo nagrado Akademije za glasbo. Poleg komponiranja se posveča pedagoškemu delu ter ustvarjanju za otroke in mladino.

Njegov opus obsega vokalne cikle na besedila Srečka Kosovela, številna zborovska, komorna in orkestralna dela, ki jih izvajajo domači in tuji ansambli. Posebej se posveča sodobni sakralni glasbi, ki jo razume kot prostor svobode in vsebinske širine. Njegov kompozicijski pristop temelji na disciplini benediktinske prakse, študiju gregorijanskega koral in teoloških besedil, ob tem pa raziskuje zvočnost različnih jezikov in ustvarjalni potencial latinščine. V svojih delih združuje teološko utemeljenost, sodobni zven in estetsko prepričljivost.

Initium sancti Evangélii secundum Joánnem
»In principio erat verbum« (*Predgovor svetega Evangelija po Janezu* »V začetku je bila Beseda«) je skladba za štiriglasni zbor, nastala po naročilu za nocojšnjo priložnost. Gre za tradicionalno oznako prologa Evangelija po Janezu (Jn 1,1–14), ki se začenja z besedami »V začetku je bila Beseda«. Po študijski izdaji Slovenskega standardnega prevoda (2015) Janez Evangelist verjetno ni avtor izvirnega prologa, temveč je uporabil oziroma predelal obstoječo krščansko hvalnico. V srednjem veku in zgodnjem novem veku je bilo besedilo v liturgiji pogosto izvajano kot responzorij božičnih jutranjic.

»Izbira latinščine ni naključna,« piše Černe.
»Predgovor Janezovega evangelija je v predkoncilski

sveti maši predstavljal pomemben liturgični trenutek, saj je mašnik to besedilo zmolil ob koncu obreda kot zadnjo duhovno gesto pred odhodom vernikov. Latinščina s svojo zgodovinsko in liturgično težo prinaša skladbi avtentičnost in brezčasnost, hkrati pa poudarja univerzalnost sporočila.« Avtorjev značilni ustvarjalni pristop jasno razodeva: glasba je v celoti podrejena besedilu, ki narekuje glasbeno narativo. Černe sledi naravnemu ritmu latinščine, njenim besednim poudarkom in izgovorjavi ter iz njih izpeljuje raznolike zborovske teksture. Tako nastaja glasba, ki ne poudarja zunanjega zvena besed, temveč poskuša osvetliti njihov globlji, duhovni pomen. V tem se skladba navezuje na dolgo izročilo cerkvenih očetov – sv. Avgušтина, Cirila Jeruzalemskega in Tomaža Akvinskega, ki so v prologu videli osrednje sporočilo učlovečenja večne Besede, Černe pa ga s svojo estetsko občutljivostjo prevaja v glasbeno govorico našega časa.

Andrej Makor je študiral glasbeno pedagogiko, kompozicijo in solopetje na Akademiji za glasbo v Ljubljani ter magistriral iz kompozicije z odliko na konservatoriju v Padovi pri Giovanniju Bonatu. Za svoj opus je prejel študentsko Prešernovo nagrado in zlati znak JSKD (2016).

Kot skladatelj je večkrat nagrajen doma in v tujini, njegova dela izvajajo priznani zbori in orkestri (BBC Singers, Vancouverski komorni zbor, Jenska filharmonija, Slovenska filharmonija idr.) ter izhajajo pri uglednih založbah (Carus, Schott, Astrum). Več njegovih skladb je bilo izvedenih na svetovnih glasbenih dnevih ISCM in drugih festivalih. Poleg komponiranja je aktiven kot pevec in pedagog na Glasbeni šoli Koper ter pomembno soustvarja domači in mednarodni zborovski prostor.

Makorjev skladateljski slog je izrazito vokalen, zaznamovan z občutljivostjo za besedilo, bogatimi harmonskimi plastenji in prefinjeno dinamiko.

V njegovih zborovskih delih se prepletajo spevnost, modalni obrisi in kompleksnejše teksture, kar ustvarja glasbo, ki je hkrati dostopna in umetniško zahtevna. Njegov mentor, profesor Primož Kuret, je zapisal: »Po začetnih, bolj tradicionalno in vendar s prepoznavno osebno noto napisanih delih, vnaša v svoja zadnja dela tudi novejša kompozicijska sredstva, ohranja pa svojo prisrčno in iskreno noto ... Makor zna spregovoriti v razumljivem glasbenem jeziku, ki se človeka dotakne s svojo svežino in vitalnostjo.«

Ob tej priložnosti bo v slovenskem prostoru prvič zazvenela Makorjeva uglasbitev mašnega napeva **Kyrie** (*Gospod, usmili se*). Leta 2018 je skladatelj za skladbo *Silence* za violo solo na tekmovanju londonskega festivala sodobne glasbe London Ear prejel drugo nagrado, istega leta pa je sledilo naročilo BBC, ki je s svojim ansamblom BBC Singers krstno izvedel njegovo skladbo *Kyrie*. Delo v ideji, formi in vsebini prežema simbolika števila tri – treh zborov in treh delov, posvečenih Očetu, Sinu in Svetemu Duhu – kot znamenje svetopisemske popolnosti. Makor oblikuje zvočno fresko, v kateri starodavno liturgično besedilo zaživi v sodobni izraznosti: začetni šepeti, razdrobljeni zlogi in prostorsko plastenje glasov ustvarjajo meditativno vzdušje, ki se zgosti v jasnejše melodije in mogočne homofone izbruhe. Dramaturgija skladbe se giblje med napetostjo in razpuščanjem, med konkretnostjo in zračnostjo, kot valovanje molitve, ki se znova vrača k prošnji »Gospod, usmili se«. Zaključni akordi se raztezajo v dolgem umiranju, dokler jih ne posrka tišina.

Nana Forte sodi med najvidnejše sodobne evropske skladateljice zborovske glasbe. Po študiju kompozicije v Ljubljani pri Marku Mihevcu se je izpopolnjevala v Dresdnu in Berlinu, med študijem pa kot pevka zbora razvila močno navezanost na vokalno glasbo, ki jo je zaznamovala tudi v njenem

ustvarjanju. Njen opus obsega orkestrska, komorna in vokalno-instrumentalna dela, posebno mesto pa imajo zborovske skladbe, med njimi motet *Libera me*, ki jih izvajajo številni domači in tuji ansambli ter zvenijo na mnogih festivalih po Evropi. Leta 2016 je bila v Bregenzu krstno izvedena njena prva opera *Paradies oder nach Eden*. V njenem slogu se arhaični elementi prepletajo s sodobnimi izraznimi sredstvi, kar ustvarja jezik, hkrati zakoreninjen v tradiciji in odprt v sodobnost.

Iz bogatega opusa Nane Forte bo nocoj zazvenela skladba ***Silent Steps*** (*Tihe stopinje*), napisana leta 2021 po naročilu Komornega zbora Gustava Sjökvistsa in dirigenta Floriana Benferja. Besedilo je pesem Rabindranatha Tagoreja (1861–1941) iz njegove znamenite zbirke *Darovanjke* (*Gitanjali*, 1910), ki je nastala kot izraz osebne duhovne izkušnje v tradiciji indijske bhakti poezije. Tagore jo je leta 1912 sam prevedel v angleščino (*Gitanjali: Song Offerings*) s predgovorom Williama Butlerja Yeatsa, leto kasneje pa mu je prinesla Nobelovo nagrado za književnost kot prvemu neevropskemu nagrajencu. Pesem je meditacija o stalni prisotnosti božanskega v vsakem trenutku življenja; ponavljanje verza »he comes, comes, ever comes« (»prihaja, prihaja, nenehno prihaja«) ustvarja mantrični ritem, prežet z naravno simboliko, v kateri se prepletata bolečina in radost.

Glasba tesno sledi besedilu: uvod z večglasnim šepetanjem »silent steps« (»tihe stopinje«) ustvarja občutek tihega, a neustavljivega približevanja, nato pa se zbor razpira v bogate polifone teksture, kjer kratki motivi gradijo dinamične vrhunce. Kontrasti med meditativnimi refreni in liričnimi odseki vodijo k vrhuncu ob besedah o »zlatem dotiku njegovih stopal«, ko se harmonski prostor odpre v sijoče akorde. Zaključek prinaša vrnitev k ponavljajoči se frazi, tokrat umirjeno in v razprtih harmonijah, dokler skladba ne potone v tišino. Delo združuje meditativnost in dramatičnost, sodobno harmonsko izraznost in odmeve tradicije kot glasbena refleksija

pesnikove misli, da je božanska prisotnost vedno tu, v tistem koraku, ki ga zaslišimo, ko se mu odpremo.

Tadejo Vulc je Metka Sulič označila kot »eno zanimivejših, inovativnejših in drznejših skladateljev zborovske glasbe«, Tomaž Gržeta pa je v njeni glasbi prepoznal »izpoved, vredno zaupanja«. Je predavateljica na Pedagoški fakulteti v Mariboru in do nedavnega dolgoletna dirigentka Akademskega pevskega zbora Maribor. Študirala je kompozicijo v Ljubljani pri Urošku Rojku ter na Dunaju pri Michaelu Jarrellu. Od leta 1995 deluje kot skladateljica in dirigentka, ustvarja zborovska in instrumentalna dela ter za svoje skladbe prejema številne nagrade. Gržeta poudarja, da se je njen glasbeni jezik razvil iz dolgoletnega vodenja zborov in ustvarjanja za vokalne zasedbe, skladateljico pa posebej zanima tudi telesna dimenzija glasbe – geste, gibi in prizori, ki nastajajo ob njenem izvajanju.

Skladba ***In je krog*** je najkompleksnejše delo iz cikla, ki ga Tadeja Vulc gradi na kratkih, a pomenljivih zapisih s sončnih ur. Te je raziskovala več let in ob tem odkrivala, kako preproste misli, vklesane v kamen ali naslikane na pročelja hiš, nosijo globoke resnice o času, minljivosti in človekovi umeščenosti v naravni in kozmični red. Medtem ko skladba *Sine sole nihil sum* (*Brez sonca nisem nič*), izvedena leta 2022 v sklopu istega abonmaja, poudarja povezanost časa s svetlobo in ritmom življenja, se *In je krog* usmerja k univerzalni ideji večnega kroga, ki presega posameznika in zajema naravo, veselje ter človeka.

Delo je nastalo leta 2021 za 2. Državno tekmovanje Mateja Hubada za slovenske zborovodje Zvok mojih rok in bilo krstno izvedeno z Akademskim pevskim zborom Maribor. Besedilno podlago sestavljata dva zapisa s sončnih ur iz Novega mesta (1365, 1493): »Et est tempus sine tempore! Et est circulus!« (»In je čas, ki je brez časa. In je krog.«) ter »Et homo sum qui errans est. Et sum circulus« (»In sem človek, ki se motim. In sem krog.«). Skladateljica ju je prepletla v

slovenskem in latinskem jeziku ter raziskovala njune zvočne kombinacije. Iz tega je izluščila predvsem misel presečišča »In je krog« – prispodobo večnega cikla narave in veselja ter človekove zmotljivosti, saj se v krogu znajde kot tisti, ki išče, tava in se uči.

Besedilo se v skladbi stopnjuje: »... In je čas, ki je brez časa. Je čas, ki je brezčasen. Je brezčasen čas. In je krog ...« ter »... In sem človek, ki se motim, sem zmotljiv. In sem krog ...«. Tako zvočna zasnova ne ostaja le pri simboliki časa, temveč jo razširja na razmislek o človeku kot delu večnega reda – nepopolnem posamezniku, vpetem v popolnost kroga.

Življenje in delo **Damijana Močnika** je tesno prepleteno z navdihom v glasbeni govorici krščanske preteklosti. V svet glasbe je vstopil za orgelsko konzolo domače cerkve v Cerkljah na Gorenjskem, študiral kompozicijo v Ljubljani pri Danetu Škerlu in za skladbo *Symphonic movement* prejel študentsko Prešernovo nagrado. Kot zborovodja se je izpopolnjeval tudi v tujini, med drugim pri slovitem Ericu Ericsonu. Danes je umetniški vodja glasbenih dejavnosti v Zavodu sv. Stanislava, kjer je zasnoval t. i. zborovsko piramido, vodi več zborov, s Komornim zborom Megaron pa dosega tudi mednarodne uspehe. Njegovo skladateljsko ustvarjanje je posvečeno predvsem glasu, njegova dela pa izvajajo vrhunski zbori po vsem svetu (Svetovni zbor mladih, The London Sinfonietta Voices, Komorni zbor Sv. Jakoba, Singer Pur, Opus 7 idr.). Izšla so pri založbah Astrum, Carus in Augsburg Fortress. Leta 2022 je za svoj vokalni opus prejel nagrado Prešernovega sklada. Je soavtor učbenika *Glasba za gimnazije*, član uredništev revij Naši zbori in Cerkveni glasbenik, deluje v številnih strokovnih odborih ter od leta 2022 kot docent poučuje na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Ob novi različici *Passio Anno Domini MMXXI* (*Pasijon v letu Gospodovem 2021*, prva različica iz leta 2011) je Tomaž Faganel Močnikovo glasbeno govorico

opisal kot melodiko, navdihnjeno z gregorijaniko, modalnostjo in arhetipskimi zvočnimi predstavami, ki se v trdnem oblikovnem okviru razvija v polifone, politonalne in polikordalne strukture. Njegova glasba z neposrednostjo, dramatičnimi okreti in skrivnostno zvočnostjo navdušuje izvajalce in občinstvo po svetu. Močnik sam poudarja, da je njegova prva ljubezen cerkvena glasba, v kateri koralni in prva večglasja puščajo globoko sled.

Navdih Damijanu Močniku vedno znova predstavljajo besedila sv. Hildegarde iz Bingna (1098–1179), benediktinske opatinje, cerkvene učiteljice, pesnice, mistikinje ter poznavalke narave in zdravilstva. V zadnjem času njena skrivnostna osebnost vse bolj vzbuja zanimanje, tako v akademskih krogih kot v popularni kulturi – »ponovno odkritje je bilo neizogibno«, piše britanski Guardian. Čeprav je bila v glasbeno zgodovino vključena pozno in v celoti kanonizirana šele leta 2012, vemo o njenem življenju precej. Bila je cenjena zaradi znanja zdravilstva, filozofskega razumevanja sveta in prerokb, njeni zapisi pa razkrivajo presenetljivo sodobno miselnost: univerzalno dojemanje narave in človeka v iskanju božjega. Čeprav sama verjetno ne bi sprejela oznake skladateljica, jo danes poznamo tudi po njenem glasbenem opusu – 77 liturgičnih spevih (*Symphonia*) in moralitetni igri o skušnjavah mesa in poti duše. Ker je njena glasba nastala pred standardizacijo uglasitev, njena izvedba ostaja odprta, kar je eden od razlogov, da močno odmeva tudi danes.

Slovenskemu občinstvu je bila Hildegarda nedavno predstavljena v projektu *Ljubezen preplavlja vse* (*Caritas abundat in omnia*) Dekliškega zbora sv. Stanislava pod vodstvom Helene Fojkar Zupančič, kjer so zazvene štiri antifone in sekvenca, ob njih pa tri sodobne Močnikove interpretacije. Obletnica Društva slovenskih skladateljev je v njem ponovno vzbudila željo po dialogu s Hildegardino dediščino. V skladbi ***Ignis caritatis*** (*Ogenj ljubezni*)

za dvanajstglasni mešani zbor je uglasbil odlomke iz pesmi *Caritas abundat* in *O ignis Spiritus paracliti*. Pri tem združuje srednjeveške tehnike in sodobno kompozicijsko izkušnjo. Oblika skladbe je jasno zasnovana: uvod in sklep z akordično bogato izjavo »Ljubezen preplavlja vse« okvirjata osrednji plesni refren, ki se trikrat vrne in se glasbeno stopnjuje z imitacijami ter polifono prepletenimi linijami. Med refreni se vrstita dva kontrastna odseka – prvi nežno razgrinja dih svetosti in ogenj ljubezni v mehkih akordičnih zvočnostih, drugi opeva božjega duha v naravi z dialogi *cori spezzati* in gibkimi melodijami, ki ponazarjajo oblake, veter, vodo in rast rastlinja. Zaključek razširi uvodno misel v magično izkušnjo ljubezni kot sile, ki vse prežema in oživlja.

Katarina Pustinek Rakar poučuje solfeggio in harmonijo na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana ter predava na Akademiji za glasbo. Na Srednji glasbeni šoli Ljubljana je zaključila oboo, solopetje in teoretsko smer, na Akademiji za glasbo pa leta 2003 diplomirala iz kompozicije in glasbene teorije ter leta 2016 magistrirala. Sodelovala je z vrhunskimi slovenskimi zbori, med drugim kot članica Slovenskega komornega zbora (danes Zbor Slovenske filharmonije), vrsto let pa je vodila Mešani pevski zbor Andraž nad Polzelo.

Kot skladateljica se posveča predvsem vokalni glasbi; njen opus šteje več kot sto del za različne zborovske sestave, solistične inštrumente in komorne skupine. Njene skladbe pogosto izvajajo priznani domači in tuji ansambli, nagrajene pa so bile na različnih tekmovanjih. Ivan Florjanc je njeno kompozicijsko govorico opisal takole: »Skladateljičin intimni odnos do slovenskega glasbenega izročila izjemno močno zaznamuje njeno kompozicijsko misel, saj je človeški glas tisti, ki narekuje celo njen kompozicijski stavek. To ne velja le za prevladujoči vokalni del njenega opusa, temveč enako za njegovo tehtno petino čistih inštrumentalnih del.

Tonalna perspektiva v skladateljičini glasbi morda zato ni popolnoma zabrisana tudi v primeru, ko se v glasbeni gramatiki in slogovno želi oddaljiti tonalnemu žarišču. Skladateljičina glasba dokazuje, da zavestno izbrana (samo)omejitev ne omejuje ne domišljije ne ustvarjalnih poti snovanja ne pristnosti osebnega izraza.«

Slow me down, Lord (*Umiri me, Gospod*) je uglasbitev izbranih stihov istoimenske pesmi ameriškega pisatelja in esejista Wilferda Arlana Petersona (1900–1995), avtorja priljubljenih esejev *The Art of Living* (*Umetnost življenja*). Njegovo preprosto, meditativno pisanje spodbuja k umirjenemu načinu življenja, kar se lepo odraža v podobah pesmi: hrast kot simbol rasti in zrelosti ter korenine in zvezde kot povezava zemeljskega in nebeškega.

Skladateljica meditativno besedilo prepleta z izrazito dramaturgijo. Uvod s težo molitve in ritmično gibkostjo nakaže napetost med nemirom in iskanjem notranjega miru. Intimni solistični nagovori se izmenjujejo z bogatimi zborovskimi teksturami, ponavljajoča se fraza »slow me down« (»umiri me«) deluje kot mantra in ustvarja vzdušje litanije. V osrednjem delu plastovitost glasov ponazori veličino hrasta, sklep pa v svetlejšem zvenu prikliča podobo rasti proti zvezdam, dokler prošnja za notranji mir ne ponikne v tišino.

Ustvarjalni navdih **Ambroža Čopija** se je v zadnjih letih, posebej v času pandemije, usmeril v iskanje povezanosti, radosti in notranjega miru. Generacije so se soočile z akutno izpostavljeno ranljivostjo in minljivostjo človeštva ter odnosov, kar je v mnogih vzbudilo strah in negotovost. Čopi je v tej izkušnji našel poglobljeno hvaležnost za drobne radosti ter na novo odkril pomen stika s sočlovekom.

Čopi kot skladatelj, dirigent, pedagog in organizator sodi med najvidnejše osebnosti

slovenske glasbene ustvarjalnosti zadnjih desetletij. Kompozicijo je študiral na ljubljanski Akademiji za glasbo pri Danetu Škerlu in Urošu Rojku ter se izpopolnjeval pri Lojzetu Lebiču in na mojstrskih tečajih doma in v tujini. Poučuje na umetniški gimnaziji v Kopru in na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer mlajše generacije uvaja v kompozicijo, zborovodstvo in glasbeno teorijo. V Sloveniji in tujini je prepoznaven kot plodovit avtor zborovske literature, od mladinskih skladb do zahtevnih vokalno-instrumentalnih del, za katera je prejel številne nagrade in se redno izvajajo na uglednih festivalih. Kot dirigent je vodil vrsto zborovskih sestavov z vrhunskimi dosežki, kot promotor sodobne glasbe pa dejavno sodeluje v žirijah in strokovnih telesih. V njegovem ustvarjanju se prepletajo občutek za besedo, slogovna raznolikost in bogata zvočna domišljija, kar ga uvršča med osrednje glasove slovenske zborovske glasbe.

Dve povsem novi skladbi Ambroža Čopija tvorita zbirko ***Two Love Songs of Solomon*** (*Dve ljubezenski pesmi kralja Salomona*), ki temelji na izbranih odlomkih Visoke pesmi, svetopisemskega cikla ljubezenskih pesmi v obliki dialoga med zaročencema. Prva skladba je zapisana z moške, druga z ženske perspektive; sopran in bariton v vlogi solistov z glasbenim prepletom utelešata ta dialog. Tekstura se igrivo in čustveno giblje med intimnimi trenutki in silovitimi izbruhi ter ustvarja raznolike zvočne pokrajine.

Čopi pri tem nadaljuje pot, ki jo je začrtal že v skladbi *Arise, my love, my beautiful one* (2022). Svetopisemsko besedilo prevaja v sodoben glasbeni jezik, v katerem se prepletata lirika in univerzalna sporočilnost. Poseben pečat daje uporaba t. i. »judovskega« modusa (frigijski dur), ki z arhaično barvitostjo evocira Salomonov čas, ter značilen ritmični vzorec 3 + 3 + 2, ki glasbi vdihuje gibanje in napetost. Zvočno podobo obogatijo tudi tolkalni inštrumenti, kot sta djembe in tamburin, ki prinašata temperament in plesni značaj.

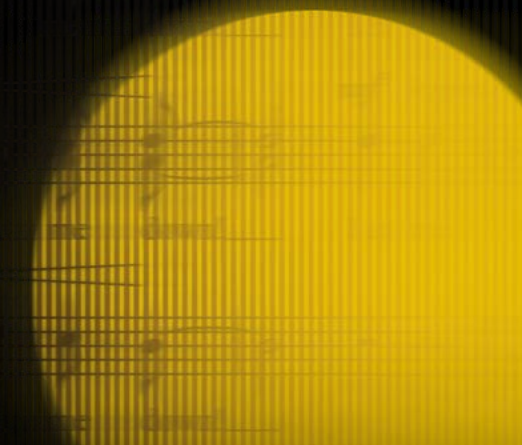

Z izbiro angleškega jezika se skladatelj zavestno obrača k mednarodnemu občinstvu, hkrati pa ohranja spevnost in preprostost besedila. Nova skladba tako ni osamljen poskus, temveč nadaljevanje njegovega ustvarjalnega dialoga z Visoko pesmijo, v katerem se ljubezen med moškim in žensko razkriva kot univerzalna človeška izkušnja – pripadnosti, ranljivosti, sprejemanja in veselja.

Naj bo Čopijeva misel o povezovanju in radosti popotnica Društvu slovenskih skladateljev, Krečičeva zdravica pa pozdrav prihodnosti, polni ustvarjalnosti, medsebojne podpore in navdiha:

*Dvignimo kozarce strumno
za ustvarjalna leta
in navdihov moč pogumno,
ki pridnost nam obeta.*

Jana Erjavec

Hvala, ker nas podpirate.

Kitarist,
nagrajenec
razpisa Mladi upi.

Filip Aleksander Peršolja
kitarist

Zavod
Vse bo v redu

mladi-upi.si

PVC 2

Pretežno
vokalni
cikel

| *Alenka Podpečan*

| Foto: Ksenija Mikor

Alenka Podpečan je dirigentka mlajše generacije. Ob poučevanja solopetja, solfeggia in klavirja trenutno poučuje tudi glasbo na Gimnaziji Novo mesto. Obenem vodi tamkajšnja gimnazijska zbor in orkester, Mladinski zbor RTV Slovenija ter Mešani pevski zbor Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani.

Je tudi dolgoletna umetniška vodja Mešanega pevskega zbora Pomlad iz Novega mesta, s katerim je leta 2024 na 28. slovenskem zborovskem tekmovanju Naša pesem osvojila zlato plaketo in absolutno drugo mesto, ter Mešanega komornega zbora Ljubljanski madrigalisti.

Kot gostujoča dirigentka pri dirigentu dr. Eduardu Garcíi-Novelliju se je predstavila v Združenih državah Amerike, vodila pa je tudi več drugih priznanih zborov, kot so Komorni zbor Ave, Mešani pevski zbor Cantemus Kamnik in Komorni zbor Krog ter pri Mešanem zboru Glasbene matice Ljubljana delovala kot asistentka dirigenta Sebastjana Vrhovnika.

Študirala je na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, kjer je leta 2014 z odliko diplomirala iz glasbene pedagogike ter nato pod mentorstvom Marka Vatovca z odliko diplomirala in magistrirala tudi kot prva študentka smeri zborovsko dirigiranje. Leta 2016 je na 1. Državnem tekmovanju Mateja Hubada za slovenske zborovodje Zvok mojih rok osvojila drugo mesto in posebno nagrado za najboljše vodenje vaje v polfinalu ter leta 2017 prejela Prešernovo nagrado Akademije za glasbo Univerze v Ljubljani, leta 2024 pa je na 1. Mednarodnem tekmovanju za zborovske dirigente Magister Inside v Arezzu osvojila prvo mesto.

PVC 2

Pretežno
vokalni
cikel

Andrej Misson

Muzika, ljubezen naša

Primož Krečič

Muzika, ljubezen naša!

Naj pojo valovi morja
za življenje, ki prihaja,
ko odprta so obzorja
žarkom blagim kot iz raja.

Naj pojo ljubezni sveže
v cvetju duše in telesa, naj pojo, igrajo,
ko razum v skrivnost ne seže,
mnoga vzklijejo čudesa.

Naj lepote slave med vrhovi,
v plesu žive povezave
se pomirijo spopadi.

Naj pojo oči starosti
v blagih upanjih večera,
da zaplava duh modrosti
in ga tema ne ovira.

Šumi, pavze in besede
ritmom dajejo korake,
ko se zvok na rame usede
in odmeva v želje vsake.

Dvignimo kozarce strumno
za ustvarjalna leta
in navdihov moč pogumno,
ki pridnost nam obeta.

Dvignimo kozarce, dvignimo, zapojmo:
Muzika, ljubezen naša, muzika, ljubezen!

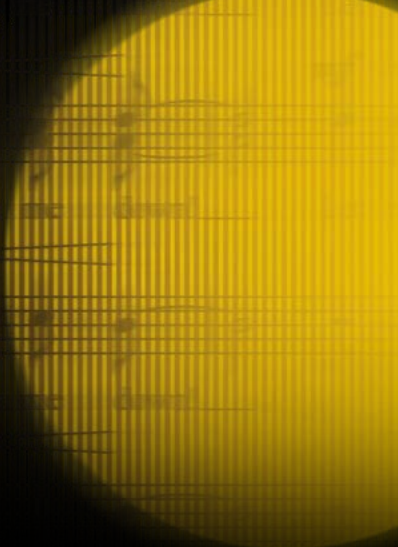
Črt Sojar Voglar

Pozdravljena, Kraljica

Marijanska antifona

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja,
življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena!
K tebi vpijemo izgnani Evini otroci,
k tebi zdihujemo žalostni in objokani
v tej solzni dolini.

Obrni torej, naša pomočnica,
svoje milostljive oči v nas
in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa,
blagoslovljeni sad svojega telesa.
O milostljiva, o dobrotljiva,
o sveta Devica Marija!

PVC 2

Pretežno
vokalni
cikel

Anej Černe

Predgovor svetega Evangelija po Janezu

Jn 1,1-14; Slovenski standardni prevod

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je nastalo po njej in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo. V njej je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč sveti v temi, a tema je ni sprejela.

Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Prišel je zavoljo pričevanja, da bi pričeval o luči, da bi po njem vsi sprejeli vero. Ni bil on luč, ampak pričeval naj bi o luči. Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal. V svojo lastnino je prišla, toda njeni je niso sprejeli. Tistim pa, ki so jo sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci, vsem, ki verujejo v njeno ime in se niso rodili iz krvi ne iz volje mesa ne iz volje moža, ampak iz Boga.

In Beseda je postala meso in se naselila med nami. Videli smo njeno veličastvo, veličastvo, ki ga ima od Očeta kot edinorojeni Sin, polna milosti in resnice.

Bogu hvala.

Andrej Makor

Gospod, usmili se

Stalni mašni spev; Rimski misal

Gospod, usmili se.

Kristus, usmili se.

Gospod, usmili se.

Nana Forte

Tihe stopinje

Rabindranath Tagore; prevedel Janko Moder

Nisi slišal njegovih tihih stopinj? Prihaja,
prihaja, nenehno prihaja.

Vsak trenutek in vsak čas, vsak dan in vsako noč
prihaja, prihaja, nenehno prihaja.

Veliko pesmi sem pela v nešteti razpoloženjih,
vendar je vsak njihov glas ves čas naznanjal:
»Prihaja, prihaja, nenehno prihaja.«

V dehtečih dnevih sončnega aprila prihaja
po poti skozi gozd, prihaja, nenehno prihaja.

V deževni temačnosti julijskih noči prihaja
na grmečem vozu oblakov, prihaja, nenehno
prihaja.

V bridkosti za bridkostjo se mi vtiskujejo
njegove stopinje v srce in ob zlatem dotiku
njegovih stopal zasije moje veselje.

PVC 2

Pretežno
vokalni
cikel

Tadeja Vulc

In je krog

Besedili z dveh sončnih ur v Novem mestu (1365 in 1493);
prevedla Tadeja Vulc

... In je čas, ki je brez časa.
Je čas, ki je brezčasen.
Je brezčasen čas.
In je krog ...

In sem človek,
ki se motim, sem zmotljiv (grešim).
In sem krog.

Damijan Močnik

Ogenj ljubezni

Hildegarda iz Bingna; prevedla Neža Karlin

Ljubezen preplavlja vse.

O ogenj Duha tolažnika,
življenje življenja vsake stvaritve,
svet si v tem, da oživljaš oblike.

O dih svetosti,
o ogenj ljubezni,
o sladek okus v prsih,
in infuzija za srca v prijetnem vonju vrlin.

Zaradi tebe oblaki potujejo, zrak leti,
imajo kamni vlago,
vode oblikujejo potočke
in zemlja iztisne zelenje.

Ljubezen preplavlja vse.

Ambrož Čopi

Dve ljubezenski pesmi kralja Salomona

Preden zaveje dan

Vp 4,1a.3a.4.6; SSP

Kako lepa si, moja draga,
kako lepa!

Tvoje oči so golobi
za tvojo tenčico.
Kot škrlaten trak sta tvoji ustni,
tvoja usta so ljubka.

Kakor Davidov stolp je tvoj vrat,
sezidan v plasteh;
tisoč zaslonov visi na njem,
sami ščiti junakov.

Preden zaveje dan
in se razbežijo sence,
pohitim h gori mire
in h griču kadila.

Vsa lepa si, moja draga,
in madeža ni na tebi.

Zdrami se, sever

Vp 4,16; SSP

Zdrami se, sever,
privrši, jug!
Prepihaj moj vrt,
naj se cedijo njegove dišave!
Moj ljubi naj pride v svoj vrt
in uživa njegovo žlahtno sadje.

PVC 2

Pretežno
vokalni
cikel

Katarina Pustinek Rakar

Umiri me, Gospod

Wilferd Arlan Peterson; prevedla Jerneja Erjavec

Umiri me, Gospod.

Utišaj mi misli in razbremeni razbijanje mojega srca.

Naj pogledam v vejevje hrasta

in spoznam, da je mogočen,

ker je rasel počasi in dobro.

Umiri me, Gospod, navdihni me,

da se ukoreninim v prst življenja,

da bi rasel proti zvezdam svoje velike usode.

TIME

Samuel

SMS 2

Same
mogočne
skladbe

Slovenska
filharmonija

**23. in 24. oktober 2025
ob 19.30**

**Cankarjev dom
Gallusova dvorana**

Joel Sandelson

Tihi vplivnež

Orkester Slovenske filharmonije
Ženski zbor Slovenske filharmonije
Dekliški pevski zbor UL AG
Joel Sandelson *dirigent*
Škerjanc | Debussy | Holst

| *Napovednik*

SMS 2

Tihi vplivnež

23. in 24. oktober ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Ženski zbor Slovenske filharmonije

Dekliški pevski zbor Akademije za glasbo

Univerze v Ljubljani

Joel Sandelson *dirigent*

Spored:

Lucijan Marija Škerjanc: Simfonija št. 1 v A-duru

Claude Debussy: Trije nokturni

Gustav Holst: Planeti

FKK 2

Opojna popolnost

6. in 7. november ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Jonathan Cohen *dirigent*

Joëlle Harvey *sopran*

Spored:

Wolfgang Amadeus Mozart:

Uvertura k operi Idomenej, KV 366

»Padre, germani, addio!« | »Oče, sorojenci, z bogom!«, arija Ilije iz opere Idomenej

Simfonija št. 40 v g-molu, KV 550

Divertimento št. 2 v D-duru, KV 131

»S'altro che lagrime« | »Če nič drugega kot solze«,
arija Servilije iz opere *Titova prizanesljivost*
»Voi avete un cor fedele« | »Vi, ki imate zvesto srce«,
arija, KV 217

DA! 2

Potujemo ... po Sloveniji

8. november ob 10.00 in 12.00

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Zbor Slovenske filharmonije

Sebastjan Vrhovnik *dirigent*

Franci Krevh, Urška Bernik *povezovalca*

Spored:

Ipavec, Adamič, Pahor, Kumar, Avsenik ...

VIP 1

Zavetnici v čast

21. november ob 19.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Sebastjan Vrhovnik *dirigent*

Rebeka Pregelj *sopran*

Felix Janssen *tenor*

Spored:

Benjamin Britten: Hvalnica sv. Ceciliji, op. 27

Georg Friedrich Händel: Oda za dan sv. Cecilije,
HWV 76

**Slovenska
filharmonija**

www.filharmonija.si

**Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije**

Kongresni trg 10

1000 Ljubljana

T +386 1 2410 800

E info@filharmonija.si

www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je
Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske
filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

triglav

generalni pokrovitelj
koncertne sezone 2025/26

Pokrovitelja in donatorja azijskega gostovanja:

generalna pokroviteljica
azijskega gostovanja

Pokrovitelj:

Donatorja:

Partner:

Medijski pokrovitelji:

Sio1NET.

TAM TAM

Koncerte snema in neposredno prenaša
program Ars – 3. program Radia Slovenija.

ARS

Koncertni list Slovenske filharmonije

Pretežno vokalni cikel – PVC 2

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Sebastjan Vrhovnik

Avtorica spremne besede: Jana Erjavec

Jezikovni pregled: Tanja Svenšek

Oblikovanje: Arijh Dinamik, d. o. o.

Ljubljana, oktober 2025

Če želite prejemati redna e-obvestila
o programu Slovenske filharmonije,
sporočite svoj e-naslov na
info@filharmonija.si.

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Redakcija koncertnega lista je bila končana
8. oktobra 2025.

ISSN 2350-5117